

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες

Θεόφρον μακάριε βαφαίς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐφαίδρυνας, ἐκ δυνάμεως γάρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας, καὶ νὺν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, θεωρηθῆναι πανσεβάσμιε, ὄν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, Πάτερ προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἄνθιμε, καὶ παραινέσεις, νουθετῶν διδάσκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος, μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου

Ὅμοια

Πάτερ Θεόκτιστε τὸ σὸν, εὐαγὲς μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει κάλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, καὶ κατηγορήθησαν, ταῖς σαῖς ἀνενδότοις, προσευχαῖς πανεύφημε, Χριστὸν γὰρ συνεργοῦντα ἐκέκτησο, ὄν νὺν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐχρημάτισας, τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γάρ, ἐπαληθεύουσαν, διὰ πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχήματος, τὴν κλήσιν ἐπεδείξω πανθαύμαστε, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους σου ἐχρημάτισας μάκαρ Ἄνθιμε, ἱεουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον αὐτῷ προσήγαγες, διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, καὶ τῶν αὐτὴν γεραιρόντων, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ἰκέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν Υἱὸν τοῦ δούναί μοί, τῶν πολλῶν μου, ἐγκλημάτων ἰλασμόν, καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, ἀπαλλάξαι μερίδος, καὶ βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἔβρα, Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποιμνὴν σου πανάχραντε, καθ' ἐκάστην, πολεμεῖ ὁ πονηρός, κατάβρωμα ποιῆσαι, ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς βλάβης τούτου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Ἦ Πάναγος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος
Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
Ἀνθίμου Δ' Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ποιμνῆς σου θεόφρον, στερρὸς προστάτης γενόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοίμως τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας, καὶ ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν μὴ πτοηθεὶς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλη, τῷ θρόνῳ τῆς τρισηλίου θεότητος παριστάμενος, Δόξα τῷ ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ, δόξα τῇ εὐψυχία σου, δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἀνθιμε καρτερότητι.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ἦ Σταυροθεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Κανῶν τῆς Ὀκτωῆχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἄνθος σε μέλπω ποιμένων καὶ μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδήμα.

Ἀνθήσας Ἱερῶς, ὡσπερ κρίνον λειμώνι, τῶν Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἀπάντων εὐσεβῶν, εὐωδία τῶν ἄθλων σου, Ἀνθιμε εὐωδιάζεις, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολυάθλε.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐξενεύρισας ἐχθρόν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας, ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιγνούσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ γεραίρει σε.

Θαμβεῖται κατιδῶν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως, παρεστῶτά σε Σοφέ, ἀλάστωρ δυσμενῆς, καὶ θωπεΐαις ἐκλύειν σου, οἶεται τὴν καρτερίαν, ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον

Ὁ Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς ὅιδε, τοὺς χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή, τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἀμαρτήσαντας.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.
Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἡ κεκομμένη

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόνῳ νυττόμενος, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Πάτερ κατεμάραντας, Θεόκτιστε σοφέ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Οἰκειωθεὶς σοὶ ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θεῖα Πάτερ στοργῇ, καὶ συνδιαιτώμενος, Θεόκτιστε στερρῶς, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνεκραύγαζε, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὑποπιάσας τὸ σῶμα πανόλβιε, καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, Πάτερ δουλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανῶς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος, καὶ ταύτη λαμπρυνθεὶς, ἐνθέως ἀνεκραύγαζες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομῆτορ ἀγνή, Λόγον ὡς κηύσασαν, θεόφρονες σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητός, ὁ θεῖός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ γ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἐαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζητοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὥσπερ ἐπίσημος κριός, καθαγιαζὼν Ἄνθιμε, τῷ αἵματι, πάντας τοὺς τιμώντάς σε.

Λύσας τῇ θεῖα χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀπάτην, ἡχθῆς δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδεμένον διὰ σέ, ἐξεικονίζων Ἄνθιμε, καὶ θανάτῳ, λύσαντα τὸν θάνατον.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἐσαλεύθης τῷ νοῖ ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα, Ἄνθιμε πολυάθλε.

Θεοτοκίον

Ὁραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὥραϊον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρός, ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, ποθήσαντες, δόξη ἐλαμπρύνθησαν.

Τοῦ Ὁσίου

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὁσιε, τὴν δὲ ψυχὴν θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας.

Ὅλην μὲν τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας, τὸν δὲ θυμὸν, κατὰ τῶν δαιμόνων, θεοφόρε καθώπλισας.

Θεοτοκίον

Ἦμνους ἀναμέλλοντες, οἱ θεοδίδακτοι Δέσποινα, σὲ Ἀσκηταί, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν.

Ὁ Εἰρμός

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ

πνεύμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸ αἷμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον, σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ὅθεν Ἄνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῶν αἱρέσεων θήρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῶν Πατέρων ἕξαρχος, ἀνηγορεύθης, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὅσιε Πάτερ Θεόκτιστε, ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορὰς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱὸν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες, Οἶμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ δ'

Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον, τῆς σῆς εἰκόνας ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν τὰ ἔθνη, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Πέτρα πίστεως τὰς φρένας ἐρηραιομένης, λίθους ἐτύφθης Μάρτυς, ἐν μιμήσει Στεφάνου, ὅθεν στεφανοῦμέν σε, τοῖς ὕμνοις γηθόμενοι.

Ὁ Θεοῦ σὲ ἐπυρπόλησε θεῖος ζῆλος, πεπτρωμένοις ὅθεν, οὐκ ἠσθάνου σιδήροις, ἐμπερονονίζόμενος, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Ἱερέων χρίσμα ἅγιον κεχρισμένος, καὶ κατηγλαϊσμένος, τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, Ἁγίων εἰς Ἅγια.

Θεοτοκίον

Μὴ κενώσας τοὺς πατρώους ὁ Λόγος κόλπους, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, θέλων ἀναπλᾶσαι με, φθορὰ ὑποκείμενον.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους

Σοφίας τῆς πρώτης, σὺ ἐραστὴς ὄφθης Πάνσοφε, τὸν γὰρ βίον ἀμέμπτως διήνυσας, κεκαθαρμένος ἄριστα ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, συμφώνως ἀνακράζων, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀγνίσας τὸν νοῦν σου, τῆς τῶν παθῶν τύρβης ἔνδοξε, τὰς αἰσθήσεις ἐμφρόνως ρυθμίσας τε, ἀταραξίας γαλήνη Πάτερ προσώρησας, προθύμως ἀναμέλων, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεώδεις φροντίδας, ἀσκητικῶς ἀπώσάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας ἐκτήσατο, ὁ σὸς θεράπων Δέσποτα, θεῖος Θεόκτιστος, Εὐθυμῶ συμβάλλον' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄφθης ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδώρήσω τὴν νίκην Ὁσίοις σου, τῷ σῷ Σταυρῷ γάρ, δαίμονας οὗτοι ἀπήλασαν, ἐν πίστει ἐκβοῶντες, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδή ε'

Τὸν φωτισμὸν σου, Κύριε κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλὺς ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον ἀγαθέ, τὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος.

Ἐν τῷ δεινῷ πυρούσθαι σου τοὺς πόδας Ἀθλητά, συνθλάς τὴν κάραν, ἀσάρκου δυσμενοῦς, καὶ πρὸς οὐρανὸν βαδίζεις, ἄθλοις ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος.

Νενικημένος ἔμεινεν ἐχθρὸς ἐξεστηκῶς, Θεὸς δὲ ζῶση ἐκάλει σὲ φωνή, θάρσος ἐντιθεὶς τῇ σὴ καρδία, Ἱεράρχα πολὺαθλε.

Ὡς προσφορὰ ὀλόκληρος, ὡς θῦμα ἱερόν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα θεῖον, τῷ παμβασιλεῖ Ποιμῆν καὶ Μάρτυς, ἀνηνέχθης γηθόμενος.

Θεοτοκίον

Νόμου σκιαὶ ἐδήλωσαν τὸ φέγγος τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατείλαν πανάμωμε Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρύναν, τοὺς χοροὺς εὐφημούντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου

Φώτισον ἡμᾶς

Νέκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σκιρτήματα, ταῖς εὐπροσδέκτοις, τοῦ Ὁσίου σου ἐντεύξεσιν.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύοις Παμμακάριστε, καὶ κατευθύνεις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων πόθω, σοφὴ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Σύσκηνος δυάς, παναρίστη καὶ Θεόκλητος, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου ἀγνῆς, Θεὸν κηρύττει, ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδή ς'

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κυκλούμενος, θλιβερῶς καὶ τροχῶ προσδεσμούμενος, καὶ λαμπάσι, πανταχόθεν εὐτόνως φλεγόμενος, ἀκλινῆς ὠράθης, Ἱεράρχα πολὺαθλε Ἄνθιμε.

Ἀνέπεμπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν φλεγόμενος, καὶ τὴν δρόσον, ὡς οἱ Παῖδες ἐξ ὕψους δεχόμενος, Ἀθλητὰ γενναῖε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

ΐατρευσον, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν ἀνίατα, ἱερεὺς γάρ, δεδειγμένος καὶ Μάρτυς ἀήττητος, ἐξουσίαν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας Μακάριε.

Θεοτοκίον

Μαράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας Ἀνύμφευτε, τῷ βλαστῷ σου, τῶν παθῶν μου τοὺς σκόλοπας ἔκτιλον, καὶ βλαστάνειν θεία, τὴν ψυχὴν μου νοήματα ποιήσον.

Τοῦ Ὁσίου

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ὡς ἥλιος, τοῖς ἐν γῆ ἀνέτειλας, τῷ πυρσῷ τῆς εὐσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν, διασπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων φαιδρότητα, Θεόκτιστε σαῖς προσευχαίς, καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρονι, λογισμῷ χρησάμενος, τῶν ἐν γῆ καταπεφρόνηκας πάντων, καὶ οὐρανῶν, παμμακάριστε

Πάτερ, τὴν κληρουχίαν πανσόφως προέκρινας, Θεόκτιστε, καὶ νὺν σαφῶς, οὐρανοὺς ἐμβατεύεις γηθόμενος.

Θεοτοκίον

Ἐθέλγητε, καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ τῆς εὐπρεποῦς τε καὶ θείας, διὰ σαρκός, τοῦ φανέντος ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Ἁγίας ἀγνῆς Θεομήτορος, καὶ ὤφθητε τῶν μοναστῶν, ἀκριβοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ὁ Εἰρμός

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Ἐν ἱερεύσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης θεόφρον, διὸ σὲ καὶ γεραίρουσα, μυστικῶς ἐκβοᾷ σοί, Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσαι με ἀεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Ὁ Οἶκος

Ἐνθεις μοὶ γνῶσιν θεϊκὴν, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπέλασον εὐχαίς σου, ὅπως ὑμνήσω σου πιστῶς τὴν ἁγίαν μνήμην, ἐν ἣ Ἀγγέλων χοροί, μετὰ Μαρτύρων σήμερον εὐφραίνονται ἐνθέως, καὶ ἄνθρωποι, ὕμνοις ἐγκωμίων τὴν σὴν κάραν, ὥσπερ ἄνθη συμπλέξαντες, στέφουσιν ἀξίως, αἰτοῦντες παρὰ σοῦ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχὴν, καὶ τῶν κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Συναξάριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι

- Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἄνθιμε ξίφει,
- Καὶ νεκρὸς ἀνθεὶς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.
- Ἄνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Στίχοι

- Εἰδὼς σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,
- Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέβητι μολύβδου κοχλάζονος βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
- Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, θηριομαχήσασα καὶ μηδὲν βλαβεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁφθεῖσα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις,
- Φρικτῶ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀριστίων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις,
- Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν ἀσβέστου βόθρῳ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Εἰσδὸς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου βόθρον,
- Ἄσβεστον εὔρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων λιμῶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πολύδωρος ὁ ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1794, ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ ζ'

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἱ προσαχθεῖσαι τῷ σῶ, σεπτῶ σαρκίῳ φλόγες, μηδὲν σὲ ὅλως λυμηνάμεναι, ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, ἐπιστασία θείων, ἐστράφησαν Ἀγγέλων.

Ῥώμη Θεοῦ πανσθενεῖ, τροχὸς ἐξαίφνης ἔστη, ὁ τιμωρῶν σε, καὶ κυλίωνται, πρὸς πίστιν τῷ θαύματι, οἱ τῶν ἀπίστων δῆμοι, σοφὲ ἱερομύστα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, φύλαξ ὑπάρχων Μάκαρ, ἐφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς τούτου καὶ γέγονας, φρουρὸς τοῖς σὲ φρουροῦσι, διδάγμασιν ἐνθέοις.

Θεοτοκίον

Ὑπερβολὴ Παρθένε, φιλανθρωπίας ὄφθη, ἐκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος, καὶ σώζει τοὺς μέλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Παῖδες Ἑβραίων

Ὅλω τῷ πόθῳ συνημμένος, δι' ἀσκήσεως στερρὰς σου τῷ Δεσπότη, ταῖς αὐτοῦ νὺν τρυφᾶς, ἐλλάμψεσι κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάρπωμα θεῖον τῷ Δεσπότη, προσενήνοχας τὸν βίον σου Τρισμάκαρ, καὶ θυσίαν δεκτὴν, καὶ ἄμωμον κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τέλος τῶν πόνων εὗρες Μάκαρ, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐκ στενῆς γὰρ ὁδοῦ, κατήντησας πρὸς πλάτος, τῆς βασιλείας πάνσοφε, εὐλογῶν τὸν πάντων Κτίστην.

Θεοτοκίον

Ἴδε Παρθένος θεῖον βρέφος, ἀπεγέννησεν, ὅπερ οἱ θεοφόροι, ἐπιγνόντες Θεόν, καὶ Κύριον ἐβόων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισσας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥητορεύεις Κυρίου τὴν σάρκωσιν, παρανόμων τυράννων ἐνώπιον, προσομιλῶν κολάσεσι, καὶ πικραῖς τιμωρίαις καὶ ἀλγηδόσιν, ἱεράρχα πολυάθλε Ἄνθιμε.

Ὅσπερ σίδηρος Μάκαρ ἐστόμωσαι, τῷ πυρὶ τῶν ἀπείρων κολάσεων, καὶ τὰς ἀμέτρους φάλαγγας, τῶν δαιμόνων συγκόψας, νίκης βραβεῖα, ἀνεπλέξω δοξάζων τὸν Κύριον.

Νεκρωθεὶς ἐκουσίως πανόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ἀπέλαβες, καὶ Παραδείσου εἴσοδον, καὶ τὰς θείας σκηνώσεις, ἐν αἷς χορευόν, τῶν Τιμώντων σε μέμνησο Ἄνθιμε.

Θεοτοκίον

Ἱεραῖς ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν κιβωτὸν τὴν ἔμψυχον, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ὁσίου

Ἑπταπλασίως κάμινον

Σὺν ἐγκωμίοις γίνεται, θεοφόρε ἡ μνήμη σου, τῆς δικαιοσύνης γὰρ ἐδείχθης τρόφιμος, ἀνδρείας φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης Πάτερ σοφέ, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνακράζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν θεοφόρον ἅπαντες, εὐφημίαις τιμήσωμεν, ὡς ἐμπεπλησμένον ἐναργῶς τῆς χάριτος, καὶ θείαις ἐλλάμπυσι, πεφωτισμένον ἄριστα, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶντες, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῇ σορῶ τὸ σῶμά σου, ἱεράρχης ἐκήδευσεν, καὶ τῆς εὐθυμίας, ὁ φαιδρὸς ἐπόνυμος, ψυχὴν δὲ οἱ Ἄγγελοι, ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν, τῷ Δημιουργῷ χαρμονικῶς μελωδοῦντες, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν, τῆς Σοφίας τῷ ἔρωτι, τῆς ἐνυποστάτου, ἀσκηταὶ θεόφρονες, τῆς κόσμῳ πανάμωμε, ἀναδειχθείσης Κόρη ἐκ σοῦ, καὶ θεοπρεπῶς, τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης, ἦν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ ἱεράρχου

Ὡδὴ θ'

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, Ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὡς ῥόδον εὐῶδες μυστικῶς ἐξήνθησας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅθεν ἡμᾶς εὐωδιάζεις, Κυρίου εὐωδία γενόμενος, καὶ πάθη τὰ δυσώδη Μακάριε, ἀποδιώκεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου τελεῖ, τὴν ἔνδοξον, συγκαλοῦσα πόλιν ἅπασαν, ἡ εὐγενὴς Νικομηδέων, περιδοξὸς τε πόλις ἐν πόλεσιν, αὐτῆς γὰρ πολιοῦχος γεγένησαι, ἦν οὐρανόθεν Μάρτυς ποιμαίνε.

Ἡ γῆ σου τὸ αἷμα ἐκχυθὲν ἐδέξατο, Ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεύμά σου, εἰς οὐρανοὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θείοις συναγάλλεσθαι Πνεύμασι, μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε Ἄνθιμε, θείων Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον

Φλογίνη ῥομφαία ἡ τὸ πρὶν τὴν εἴσοδον, Παραδείσου ἐναπείργουσα, νῶτα νὺν δίδωσι Παρθένε, τοῖς πάθη τὰ σεπτὰ εἰκονίσασι, Χριστοῦ τοῦ λογγευθέντος θελήματι, καὶ σὲ τιμῶσι τὴν ὑπέριμον.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς

Ῥοαῖς σου τῶν δακρῶν ἐκκαθαρθεῖς, νὺν φωτὸς ἀπολαύεις Θεόκτιστε, τοῦ τριφεγγοῦς, τούτῳ παριστάμενος ἐμφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἄριστα, ἐκλελαμπρυσμένος μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕψους ἐποπτεύοις, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντας παμμακάριστε.

Ἀγάπη καὶ ἐλπίδι θωρακισθεῖς, καὶ πιστῶς πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχανάς, καὶ τὰς μεθοδεῖας τῶν δυσμενῶν, καὶ νικητὴς γενόμενος, νὺν στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θείαις σὺν χορείαις, Ἀγγέλων καὶ

δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὖσε σὺν ἀνθρώποις βιβῶς, ἐν τῇ γῆ ὄσαντες, ἐν οὐρανοῖς, λάμπετε θεόφρονες Ἀσκηταί, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσιν, αἴγλη ἐντρυφῶντες θεαρχική, παρ' ἧς καὶ τῶν ἀγῶνων, ἐνδίκως τοῖς στεφάνοις, ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε.

Θεοτοκίον

Ὡ θεία καὶ θεόφρον καὶ ἱερά, ξυνωρὶς τῶν Πατέρων ὑπέρλαμπρε, ταῖς σαῖς λιταῖς, κόσμῳ τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, καταπεμφθῆναι αἴτησαι, καὶ τὴ Ἐκκλησία εἰλικρινῆ, ὁμόνοιαν καὶ πίστιν, πρεσβεΐαις εὐπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου παμμακάριστοι.

Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἱερομάρτυρος

Τῶν μαθητῶν ὁρόντων σὲ

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων πᾶσα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένος σου, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα, διατηρούντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τοῦ Ὁσίου

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, σὺν Εὐθυμίῳ ἀνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστήρι, Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς καὶ νηστεῖαις, καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας, μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστῶς τριάδι τῆ ἀπροσίτω, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν τιμώντων σὲ μάκαρ.

Θεοτοκίον

Τετυρωμένον πάναγνε, καὶ πίοτατον ὄρος, Δαυὶδ Θεογεννήτρια, μελωδῶν σὲ ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε, Σολομῶν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς Ἄσμασιν, Ἡσαΐας δὲ ράβδον, καὶ Ἰακώβ, κλίμακα σὲ εἶδε, καὶ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ἐφραὶμ Καρίας

Τῇ Νικομηδέων μεγαλόλει, πᾶσα πόλις καὶ χώρα συνεορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιοῦχου, καὶ γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κροτεῖ ἐπευφραϊνόμενα, τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ ἱερομάρτυρος, τούτῳ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἄσμασιν ὡς ἄνθεσι, στεφάνους πλέξαντες ἐκβοήσωμεν, Χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τὴν ψυχὴν θεὸς ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἡ θυσία καὶ θύτης, ὁ Ἱερεὺς καὶ Ἱερεῖον, Σοῦ δεόμεθα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, Χριστὸν Ἄνθιμε ἰκέτευε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην τῶν βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς οὐρανοῦ μάνδρας ἀξιοθῆναι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ραθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος, διὸ τῆ σὴ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε, Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν παραμύθιον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.